Р Е Ш Е Н И Е
№ 3421

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Костов, като разгледа дело номер **9601** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], срещу РЕШЕНИЕ от 03.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав по н.а.х. дело № 22125/2011г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Поддържа, че не може да му се вмени административно наказателна отговорност за извършеното нарушение ,предвид, че не е от кръга на лицата по чл.54, ал.1 ЗУО т.е. лица извършващи търговска дейност с отпадъци. Счита, че липсва точно описание на нарушението,и с оглед предвидените в чл.106, ал.1, т.2 ЗУО две хипотези, липсата на подробно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и липсата на датата, мястото , с което са нарушени разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение, както и за отмяна на НП № 42/02.11.2011г., издадено от директора на Регионалната инспекция по околна среда и води, със седалище в [населено място] (РИОСВ-С.).

Ответникът – РЕГИОНАЛНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ОКОЛНА СРЕДА И ВОДИ [населено място], оспорва касационната жалба. Чрез процесуалния си представител

адв. М. изразява становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.
Прокуратурата на Република България, представлявана от прокурор Я. К. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество - НЕОСНОВАТЕЛНА.
С Наказателно постановление № 42/02.11.2011г. на касатора е наложена „имуществена санкция" в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл.106, ал.1, т.2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), за това, че не е изпълнил задължението си за водене на отчетност на отпадъците по реда, регламентиран в чл.10, ал.5 от Наредба № 9/28.09.2004г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационни документи и на закритите обекти и дейности (Наредба №9/2004г., отм. ДВ, бр.10/05.02.2013г.), с което е нарушил разпоредбата на чл.5, ал.3, т.6 ЗУО (отм. ДВ, бр.53/2012г.).
С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № 42/02.11.2011г.
За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.5, ал.3, т.6 ЗУО (отм.) във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.
Тези изводи на първостепенния съд се споделят изцяло и от настоящия решаващ състав.
Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС..
Неоснователни са доводите на касатора за допуснати при постановяване на АУАН и на НП съществени нарушения на процесуалните правила, установени в чл.42 и чл.57 ЗАНН. И двата акта съдържат изискуемите реквизити, установени в цитираните норми, включително: описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават, както и са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени виновно.
Неоснователни са и доводите на касатора, че не може да се ангажира неговата административно наказателна отговорност за извършеното нарушение ,предвид, че не е от кръга на лицата по чл.54, ал.1 ЗУО, тъй като разпоредбата на чл. 25, ал.1 от ЗУО (отм.) вменява задължение на лицата, чиято дейност е свързана с образуване и/или

третиране на производствени и/или опасни отпадъци, както и лицата, притежаващи разрешение по чл. 37 или регистрационен документ по чл. 12 (какъвто е и касатора в настоящия казус) и извършващи дейности по третиране на битови и/или строителни отпадъци, са длъжни да водят отчетни книги, заверени от регионалната инспекция по околната среда и водите.
Най-накрая неоснователни са възраженията на касатора, липсата на подробно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено с оглед предвидените в чл.106, ал.1 ЗУО (отм.) две хипотези.
По смисъла на чл.5, ал.1 ЗУО (отм.) притежатели на отпадъци са причинителите на отпадъци, както и лицата, в чието владение се намират те. Съгласно приложимата норма на чл.5, ал.3, т.6 ЗУО (отм.) притежателите на отпадъци са длъжни да водят отчетност за отпадъците по реда, определен с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. В чл.10, ал.5 от Наредба № 9/2004г. (отм.) е въведено задължение за лицата, изчерпателно посочени в чл.9, ал.1, в срок до 31 март на текущата година да изпращат по един екземпляр от годишните отчети по отпадъци в РИОСВ и в общината, на чиято територия се намира площадката. С разпоредбата на чл.106, ал.1, т.2 ЗУО (отм.) е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 2000 до 6000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице, което не води отчетност на отпадъците или не предоставя документи относно отчета и информацията за управление на дейностите по отпадъците, съгласно изискванията на този закон и наредбата по чл.27, ал.1.
В процесния случай не е било спорно обстоятелството, че в срока по чл.10, ал.5 от Наредба № 9/2004г. (отм.) – до 31.03.2011г., касаторът не е представил в РИОСВ годишен отчет по отпадъци. Предвид на това правилен е изводът на административнонаказващия орган и на първостепенния съд, че [фирма] е извършил вмененото му нарушение, което от своя страна е описано точно и ясно в АУАН и в НП.
По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, VI-ти Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 03.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав по н.а.х. дело № 22125/2011г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.